

Tabet efter smitte med ny PRRS1-variant

Fald: Som følge af smitte med en ny PRRS1-variant oplevede 13 besætninger et fald i produktiviteten i mindst fem måneder efter smitte.

Konklusion

- Færre levendefødte og en højere total pattegrisedødelighed indebar 2,4 til 6,5 færre fravænnede grise pr. kuld, det var hvad 13 besætninger oplevede efter smitte med en ny PRRS1-variant.

Af Chefforsker Charlotte Sonne Kristensen, seniorkonsulent Michael Groes Christiansen og studerende Kasper Pedersen

I sommeren 2019 blev en række besætninger smittet med en ny PRRS1-variant via sæd. Mange af besætningerne oplevede en nedgang i produktiviteten, hvorfor man iværksatte en opgørelse af produktionsdata fra de besætninger, der ønskede at dele data.

Besætningerne

I opgørelsen indgik i alt 13 besætninger, som var konstateret smittet med den nye PRRS1-variant. Besætningsstørrelsen varierede fra 324 til 1.650 årssøer. 10 af besætningerne var negative for PRRS før smitte, to var positive og en var under sanering (se figur). Udvalgte produktionsdata blev opgjort for henholdsvis 'Før' (syv måneder) og 'Efter' (fem måneder) smitte med den nye PRRS1-variant. Da alle besætninger blev smittet med den nye PRRS1-variant i løbet af juli, blev denne måned udeladt. Efter smitte med den nye PRRS1-variant valgte alle besætning-

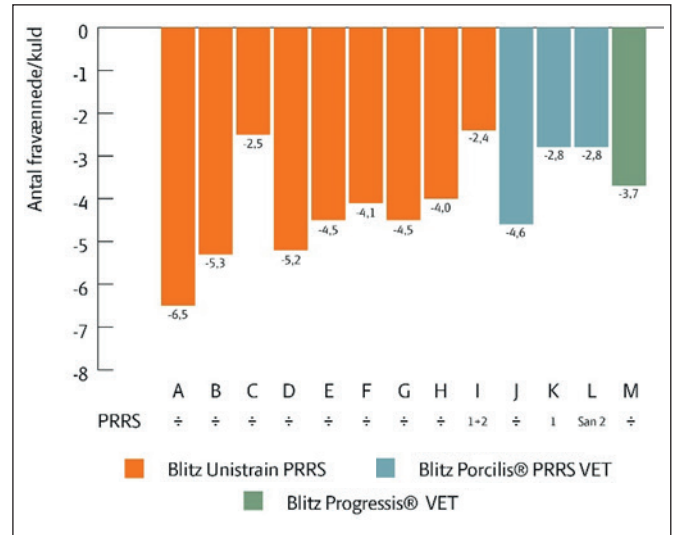
gerne at vaccinere samtlige søer mod PRRS-virus (se figur).

Tabt produktivitet

Ingen af de 13 besætninger var tilbage til normalniveauet fem måneder efter smitten med den nye PRRS1-variant. Derfor kan det samlede tab ikke gøres op på nuværende tidspunkt. Alligevel kan det konkluderes, at den nye PRRS1-variant har større sygdomsmæssige konsekvenser end de PRRS-varianter, der tidligere er set i Danmark.

Det viser sig ved, at antallet af faringer pr. uge blev påvirket af smitte med den nye PRRS1-variant. En besætning havde 0,7 pct. flere faringer om ugen, sandsynligvis fordi flere søer end normalt var løbet for at kompensere for nedsat produktivitet. I de 12 øvrige besætninger blev der observeret et fald i faringer pr. uge, varierende fra 0,1 til 10,8 pct.

Der var færre levendefødte grise ved faring pr. kuld i alle 13 besætninger. Opgørelsen viste et gennemsnitligt fald på 2,8 levendefødte pr. kuld i de fem måneder efter smitte. Forudsat, at besætningerne er tilbage til normal produktivitet efter de fem måneder, vil faldet ende på 2 levendefødte pr. kuld efter 7 måneder. Sammenholdes dette med en opgørelse fra 2013, hvor faldet var 0,7 levendefødte pr. kuld over en syv-måneders periode efter smitte med PRRS, ses det, at den nye PRRS1-variant giver et større tab med de 2 levendefødte pr. kuld. På nu-

PRRS-status før smitte samt ændring i antal fravænnede/kuld og brug af PRRS-vacciner efter smitte.

værende tidspunkt kan det derfor konstateres, at den nye PRRS1-variant er mere tabsvoldende end de PRRS-varianter, som tidligere er beskrevet i andre danske undersøgelser.

Ud over færre levendefødte steg den totale pattegrisedødelighed. Inden smitte med den nye PRRS1-variant lå besætningerne med en gennemsnitlig total pattegrisedødelighed på 23 pct. med variation

på 20 til 31 pct. Efter smitte med den nye PRRS1-variant steg den gennemsnitlige totale pattegrisedødelighed til 40 pct. med en variation på 24 til 46 pct. En enkelt besætning oplevede kun en stigning på faktor 1,32 i total pattegrisedødelighed, hvorimod flere havde nær eller over faktor 2, altså en fordobling af den totale pattegrisedødelighed i hele perioden på fem måneder efter smitte med den nye PRRS1-variant.

Den øgede totale pattegrisedødelighed blev afspejlet i færre fravænnede grise pr. kuld i alle 13 besætninger (se figur). I den hårdest ramte besætning blev der gennemsnitligt fravænnede 6,5 færre grise pr. kuld i fem måneder efter smitte med den nye PRRS1-variant.

Kilde:

Notat nr. 2008, Seges Svineproduktion

Fakta

- I juli 2019 blev én PRRS-fri ornestation smittet med PRRS1. Mange besætninger kunne i den forbindelse have modtaget sæd fra de smittede orner og dermed være smittet med PRRS1. Efterfølgende analyser viste, at der var tale om en ny PRRS1-variant, hvilket gjorde det muligt at spore smitten til de besætninger, der var smittet via sæden.